

"Er is hier al geschoten met grof geschut! Ik verlaat dus de verdedigende stelling om resoluut voor een aanvallend beleid te ijveren."

(Moeizaam herstellend, na de snelle start van Poma): *Mag ik toch vragen naar de criteria van de bezuinigingen? Hoe blauw...*

"De grote gezelschappen KNS, KVS, NTG hebben in absolute cijfers het meest moeten inleveren. Omdat ze ook het meeste kregen. Dat is mij ook door de vertegenwoordigers van de vakbonden gesuggereerd: indien u moet bezuinigen, dan in de eerste plaats op de grote gezelschappen, want die hebben naast de subsidie van de Vlaamse gemeenschap, eventueel een provinciale en een stadssubsidie, wat niet het geval is voor de kleine gezelschappen."

Maar het is natuurlijk ook zo dat precies door het decreet een gezelschap als de KNS ook zijn toekomstige stadssubsidie verminderd ziet.

"Inderdaad. En daarom zullen we dat ook aanpassen, zoals ik gezegd heb. Maar ik herhaal: het feit dat we te weinig gegeven hebben, heeft toch een hele discussie over het theaterbeleid losgemaakt."

Hoe blauw zijn de Poma-besluiten nu eigenlijk? Vorig jaar kreeg met name De Zwarte Komodie...

"Wel, ik krijg sinds twee jaar brieven van de Zwarte Komodie, waarin zij klagen over te weinig geld en de groepen die wel vertegenwoordigd zijn in de adviescommissie met de vinger wijzen. Ik las onlangs nog in de *Knack* een artikel van Walter Groener, een goed artikel, maar op het einde begint hij ook te schelden. Dat vind ik tragisch in de theaterwereld, altijd wordt op mekaar gescholden. Ik heb al heel wat theaterdirecteurs over de vloer gehad die mij kwamen zeggen, u moet het mijne meer subsidiëren en doe er maar wat af bij die en die."

Is het beleid zoals het nu gevoerd wordt niet te veel onderhevig aan allerlei winden uit de pers en uit de verschillende geledingen van het theatermilieu: wie het hardst waait krijgt het meest. Als daar geen plan tegenover staat, een visie, dan blijft het louter lobby-werk: de vakbonden komen hier, de Zwarte Komodie schrijft twee brieven, een actrice schrijft een brief...

"Jamaar, Karel Van Miert is hier ook geweest!"

Inderdaad, Van Miert komt met de Nieuwe Scène. Er zit zo weinig visie van u achter, om al die invloeden coherent op te vangen.

"Daarom ben ik begonnen met te zeggen dat ik een nieuwe adviescommissie wens te installeren, waarvan de eerste taak zal zijn het evalueren van het bestaande decreet, en het onderzoeken van een aantal

voorstellen. U hebt groot gelijk, er wordt aan touwtrekkerij gedaan en er is geen duidelijk beleid. Maar wanneer ik hier gekomen ben, heb ik ook geen duidelijk beleid gevonden. Mw. de Backer heeft het ook zo laten evolueren."

Twee initiatieven

Door de vermindering van het geld van de overheid voor toneel ziet de toekomst voor de nieuwlichters er niet bepaald hoopvol uit.

"Het is zeker niet mijn bedoeling de toekomst af te sluiten voor jonge acteurs. Wij moeten ook de vernieuwing in de hand werken. Maar we hebben gezegd dat er geen bij kunnen om budgettaire redenen. Maar ik denk b.v. dat wanneer men naar pay-television zou gaan, waarvan een bepaald gedeelte eigen maak, er heel wat weggelegd zou zijn in die sector. Ik denk dat er voor jonge mensen meer toekomst is in die branche dan in het toneel."

In plaats van eigen jong talent te steunen, haalt u groepen uit het buitenland...

"Het theaterleven in ons land was min of meer vastgeroest, dat bevestigen alle kritieken. Ik heb daarin gepoogd een klein beetje verandering te brengen met twee initiatieven: de theatergroep van de UIA en het Mimetheater Frederik. Die zijn met gemengde gevoelens onthaald. Het Mime-theater Frederik werd al afgeschoten toen ze nog in het vliegtuig zaten om van Mexico naar hier te komen."

Omdat de eigen experimentele groepen in heel moeilijke omstandigheden moeten werken. Terwijl plots een ingreep van enkele miljoenen mogelijk blijkt helemaal buiten het decreet om.

"Op die eigen experimentele groepen is anders ook heel wat kritiek. Bepaalde groepen zijn bijna in slaap gevallen."

In verband met het volgend decreet haalt u ook het belang van de kwaliteit aan. Maar kwaliteit is natuurlijk geen eenduidig principe. B.v. iemand kan hoog springen, dat is een grote kwaliteit, maar iemand anders kan een nieuwe springtechniek ont-wikkelen, wat nieuwe perspectieven opent. Die andere soort kwaliteit is voor de vernieuwing en voor het levendig houden van de theatercultuur natuurlijk van wezenlijk belang, maar kan niet onmiddellijk rekenen op publieke bijval. Gaat u dat ook incalculeren?

"U bedoelt dat het experimentele theater anders moet gesubsidieerd worden. Akkoord. Maar dat betekent niet dat we in Vlaanderen tien experimentele theaters moeten hebben."

In het buitenland zijn vooral onze groepen bekend die buiten het decreetsysteem vallen.

"Radeis b.v. Dat is een bewijs dat het systeem scheefgegroeid is. Telkens we voorstelden om in de D-gezelschappen één theater naar beneden te drukken, kregen we ogenblikkelijk loeiende brieven. Iedereen beweert dat hij volle zalen trekt. Onlangs schreef ik in om naar een theater te gaan, en twee dagen voor de première laat men mij weten dat ik daar waarschijnlijk alleen zou zitten."

Zijn er niet te veel groepen in het decreet voor te weinig geld?

"Inderdaad, maar daar ben ik niet verantwoordelijk voor."

Afschaffen?

"Nee, afschaffen niet, maar ik ben voorstander van een bundeling indien het mogelijk is."

Waarom hanteert u de mechanismen van het decreet niet die een interne dynamiek van het systeem toelaten: groepen kunnen uit het decreet vallen, of verschuiven van categorie.

"Ja, ja. Alle groepen in D zijn tijdelijk. Hebt gij één van de tijdelijke groepen al weten verdwijnen door toedoen van de minister? Dat zou pas kabaal geven."

